

Sedan Gustaf Edvin Järnefelt under nu förflutna ferier njutit min enskilda handledning och derunder vunnit någon förkofran i sina kunskaper, isynnerhet uti Geometri och Arithmetik, så att hans Framsteg i sistnämnda kunskaps gren kunna bedömas såsom Försvärliga, får jag med fästadt afseende på Järnefelts under sednaste tid ådagalagda allvarliga omtänka för sin framtid vänligast rekommendera honom hos Högädle Herr Rektor vid Gymnasium i Kuopio, att i denna Läroanstalts omvårdnad höggunstigt blifva mottagen. Kuopio den 21 Augusti 1845.

10

Joh. Vilh. Snellman.

301 J. V. SNELLMAN – PROKURATOR 26. VI 1845 RA, prokuratorsexpeditionens arkiv

Välborne Herr Procurator, Verkligt Geheime-Råd
Juris» Utrisque» Doctor och Riddare af flera Kejsersliga Ordnar.

20

Till åtlydnad af Välborne Herr Procuratorns Verkliga Geheime-Rådet och Riddarens uti vördad skrifvelse, daterad den 14 Juni 1845, mig meddelade höggunstiga föreskrift, att ofördröjeligen uppgifva namn, ort och tid för en i tidningen, Saima N:o 22, 23 innevarande år influten berättelse med rubrik: »En bondes kränkta ära», får jag äran till upplysning aldraödmjukas meddela:

Att manuskriptet till ifrågavarande berättelse blifvit af mig till införande i tidningen meddeladt af Provincialläkaren i Kajana D:r Elias Lönnrot och af mig i original innehafves;

30

Att samma manuskript angifver det i berättelsen citerade rättegångsmålet vara handlagdt och afdömdt af Häradsrätten i Paldamo och Uleåborgs län vid Vinter Ting, hållet å Nygårds, Assessoren och Härads höfdingen Flander tillhörige hemman, ifrån hvilken ort äfven den i berättelsen omförmälda skjutsningen skall hafva skett till Kajana stad;

Att deremot tiden för rättegången uppgifves endast till den 6:te April, sedan det förmenta brottet blifvit begånget två dagar förut, eller den 4 April »femte Söndagen i Fastan», utan anfördt årtal, hvilket dock, emedan nämnda Söndag tillhör de rörliga helgdagarne, med

40

lätthet torde kunna erfaras;
Att den i uppsatsen nämnda bonden Henrik i manuskriptet kallas »Henrik Härkönen», derstädes äfven omtalade målseganden X. »Borgmästare Veckman», vittnet Y. »Öfverjägmästaren Stjerncreutz», vittnet Lars »Lars Andreæ Kähkönen», Länsmannen »Vennerström» samt Sockneskrifvaren »Löjtnant Appelgren», och kan D:r Lönnrot enligt utsago uppgifva Henrik Härkönens, i manuskriptet icke omnämnda vistelseort;

Att enligt D:r Lönnrots utsago Härkönen ännu för ett år tillbaka var vid lif, men att såväl Assessorerne Flander och Veckman som Öfverjägmästaren Stjerncreutz äro med döden afgångne.

50

Att enligt samma meddelande manuskriptet är författadt af numera äfven aflidne Kyrkoherden i Paldamo Æjmeleus.

Och utbeder jag mig aldraödmjukast att få äran härjemte nämna, det den tilldragelse, hvarom fråga är, så vidt jag kan sluta, torde i tiden gå 15 å 20 år tillbaka, hvarföre jag icke heller ansett dess meddelande utan

uppgift af namn ort eller tid kunna vara vådligt. Dess aflägsenhet till tiden finnes dessutom genom uppgiften om de i densamma deltagande personers död för läsaren antydd, och skall jag, för att ytterligare förekomma missförstånd, med första på denna omständighet fästa läsares af tidningen Saima uppmärksamhet.

Med djupaste Högaktning har jag äran underteckna

Välborne Herr Procuratorns, Verkliga Geheime
Rådet J. U. Doctorn och Riddarens
aldraödmjukaste tjänare
Joh. Vilh. Snellman.

10

Kuopio d. 26. Juni 1845.

302 J. V. SNELLMAN - E. LÖNNROT 5. VII 1845 FLS, Elias Lönnrot

Käraste Fader Lönnrot!

20

Kerran elävän silmät nähdän. Ejpa kuolleen koskahan. Sannerligen tror jag icke detta är första gång, jag skrifver Dig till, och det är dock mycket bevisande för död mans natur från alla sidor betraktadt. Nu är jag för tillfället rätt laddad med lifstecken och vill icke låta tillfället gå mig ur händerna att för anförda ordspråk bevisa, hvad jag kan.

Först vill jag förbereda Dig på en påhelsning från Prokuratorsemetet - kanske. Med förra post nemligen fick jag derifrån befallning att ofördröjeligen inkomma med upplysning angående rätta namn ort och tid för tilldragelsen, berättad i Saima under rubrik »En bondes kränkta ära» - eller, om allt det »mot förmodan» vore mig obekant, uppgifva, hvem som inlemnad manuskriptet. Med omgående svarade jag, angaf namn och ort, men kunde icke bestämma tid, då manuskriptet endast förmäler, att Henrik gjorde den olyckliga färden den 4 April 5:te Söndagen i Fastan och dömdes två dagar derefter. Då jag nämnde detta, hänvisade jag likväl vederbörande på lättheten att uträkna årtalet, ehuru jag sjelf för tillfället hade förhinder. Nu innehöll åliggandet äfven, att jag borde känna H. Härkönen's vistelseort. Men derom läses åter intet. Jag sade, derfore, att Du, som inlemnad manuskriptet, kände bonden och för ett år tillbaka haft reda på, att han lefde. Få se om Du nu får en påhelsning. Troligt är, att saken gräfves upp. Sök nu att taga reda på årtalet, på dåvarande »vaktmästaren» vid häktet, »domarens skrifvare», synnerligast »Löjtnant Appelgren» och vittnet »Lars Andreæ Kähkönen», om de lefva. Äro de afsomnade, då torde intet kunna upplysas; ty protokollet är väl så beskaffadt, att vederbörande i tiden kunde hålla ryggen fri.

30

40

Detta var nu N:o 1, och Du får försöka, huru godt det gör att hafva ett finger med i ett oppostionsblad (!!!). Emellertid synes huru rättvisans skipande ligger vederbörande ömt om hjertat.

För det andra vill jag blott bedja Dig förlåta dröjsmålet med den der geometriska terminologiens införande. Jag hade på slutet af terminen ingen ro, hvarken yttre eller inre, lider allt ännu stor brist på den sednare, men skall dock med nästa vecka börja sättningen af första Litteraturbladet. Manuskriptet måste för mina sättare renskrifvas, och äfven detta har hindrat dess snabbare aftryckning.

50